

(59)

St. Medaró, diumenge, 18-2-40

Peneta del meu cor: Diumenge, jorn de festa que per fi celebrem. Diumenge regre de pluja que ens obliga a estar acurrucats dintre la barraca. Un deu per cent ha tingut permís per arribar-se a St. Medaró a pasari la tarda. Als que no ens ha correspost ens toca quedar aci al Camp que ei més aburrit que anar al bosc, però tens l'oportunitat de disposar d'unes hores per a dedicar-les a qui et plaqui i a mi qui s'è? Bé ho saps per bé, Maria meua. Per tant, veneta seixa que et festegi un xic malgrat tingui que ésser a gran distància i ors no puc veure la terra figurata gentil, els teus ulls, la teua carona, tota tu tan meua. Recorde, veneta meua, aquelles tardes? A Lleida, a Barcelona; aquelles tardes de festa tan nostres. Jo si la records i ben sovint. Les obligacions, el treball ens en fan perdre alguna i records que nos d'un diumenge per unil cosa tenia que sortir de Lleida. Què hi farem, no? Era l'esperit nostre artífexista que en nos d'una ocasió s'obrupassa i feia sacrificar el nostre amor. Per aquell esperit ens trovem aci. Jo no lamento pas res. El passat ben passat està. E'm senti orgallós de la meua conducta. E'm senti orgallós de tu, de la terra que sapigueres comprendre sempre. Tants vindran millors jo es espero i no potrei trigar pas molt. Certament les coses no simbla vulgure nos afavorir, però cal no volguer precipitar els aconteixements

i vos a saber si al final serà vost per nosaltres. Jo ja
m'he sabut crear una filosofia especial, la del resistir.
No cregueis pas que és la filosofia del desinterès i del
que hi farem, no. Dejeixo preocupant-me per la nostra fe-
licitat. Jo sé que aquesta vindrà però cal vetllar-la i
collaborar per tal que s' precipiti. De moment el dit en
les meves cartes anteriors. Jo ací no dormo pas, no ho vegui.
Auri hi ha per part meua la facilitat de relacionar-me un
xic entre francesos. Ja tinc alguns bons amics i si l'ocasió
se'm presentés una vegada a gotat els recursos de què et
parlaria podries si et trovo treball ací vindre a la voreta me-
ua. Tu fi, Manu meua, no hi ha res encara del d'ací, perquè
abans de fente abandonar Pau cal primer agurar les solucions
perquè ja vingui ací agurant les influències, si hi són. Jo
també crec que la suspensió del S.E.R.F és una cosa molt
temporal i aviat tornarà a funcionar tot, segons diuen. El
que m'estranya és el silenci de la bona tia. Tinc una por
que s'hagi perdut entremig de tot i si demà necessita quel-
com no ocupi el lloc que ocupava!! Però penso també
que no és tonta del tot i sabrà situar-se ja que no
ignora que ens fa falta a tots. Jo sempre penso pro-
xim a la guàrdia de la doneta li trovarà, quelcom
de la tia, però veig que et té ben abandonada, com de
mi.

M'estranya també que Alcobé no m'escrigui. Ell té la sana costum de contestar seguidament les meves cartes. El divendres feu vuit dies que li vaig escriure i li demanava precisions referent a tot el del S.E.R.F. M'havia escrit i en deia que tenia que presentar-se i ja estaria content que trovés com jo un pic i una pala com a mal menor. Certament jo no ignorava pas que pel mes de gener sortí un decret referent a les prestacions militars que faran els estrangers i en el mateix hi diu que cas de no emprar les armes la prestació serà en el treball i en l'autoritat militar crequi més oportú. En deia que es presentaria junt amb en Costafreda i de nou.

Si, noveta meso, oal no perde la confiança. Tot d'elic que amb fermesa tot ho vencerem. Ja venem com brilla ben prompte el sol de la nostra unió.

Jo sé que ací hem entrat o bé estem a punt d'entrar dintre el decret de què et parlo, però hi tó t'ha ver segons fins antè, una revisió mèdica i jo estic quasi segur que aquesta serà com sangne i penso que pensaran fer amb els inútils. En fi ja venem. Sé que les portes del Camp, vull dir, les d'una reclamació si ve, no són tancades i més per a mi que no ho deus pas haver oblidat vaig ésser voluntari a la legió i se'm donà

inapte. Això cal que ho facis valorar.

Evocaria a en Canturri per tal que em relacionis amb
germans de Bordeaux. En contesta ja t'ho deia a Gurs
i com pensava el xicot se'm oferia per tot quan pogués.
Ara li concretaré bé el que demano i veuràs, com rebre una
bona ajuda moral i materialment.

Provaràs adjunt la foto que em demanes. Fes les
còpies, i si et sembla me l'hira retransmetis una vegada
i l'algis servir d'ella. Jo m'hi districi bones estores, con-
templant la teva carona. Ah! Finc aquella de què parles
que em feren al carrer Belayo. Ara bé t'hi tinc soleta
i per a mi és ben bé prou.

En Min té una gran opamulació que s'è pel canvi d'aigua.
No li ha dit res encara la Mame. d'una carta veia en la que
li deia que li enviaven d'Espagna un paquet de roba.
Saps si s'ha rebut?

En Martí m'escriv i em diu la desgràcia per la que
passa l'Herrera. Fes-li uns mots, jo els hi faré també.

Bé, mocoseta meua, vols saber el que menja el
tan home. Bé vaig a satisfer la teva curiositat. Per
de bon matí per entre les 5 i dos quarts de sis prenem el
café. Sortim i a la vigília al repartir el vi del sopar
et donen o bé una arengada, o formatge, o sardins (duz)